

#benne maradni...

A tavalyi és ideai tavaszt másképp éltem meg, mint az eddigi tavaszodásokat. Másként volt időm, és más összeszedettséggel, éberséggel figyeltem azt, ahogy a természet „felébred”, újjászületik. A magok és hagymák a földben, a sötétben, a nem látható világ mélyén lényegi átváltozáson mennek keresztül, ahogyan a fák, meg minden növény is. És kihajtanak, megmutatják azt az életerőt, ami őket hordozza, amitől mindig képesek megújulni. Most másként tudtam, tudom közel engedni magamhoz azt az elemi erőt, ami a természet megelevenedéséből árad. Hatott és hat rám ennek a fájdalmas csendje, egyszerű ereje.

Mintha a szemünk előtt zajlana a húsvét titka: Jézus vállalva a testi halált, „alászáll a poklokra”, megéli a legmélyebb sötétséget. Nem tudjuk, mit történik a „sötétben”, minden „sötét” más. De van tovább. Átformálódva itt van közöttünk: Jézus feltámadt, visszatért, hogy megmutassa azt az új életet, ami e szenvedés által vált lehetségessé.

„Maradjatok bennem, s akkor én is bennetek maradok...” Jn 15,1-8.

Megérint ez az Ige, mert számomra arról szól, hogy a húsvét titka nemcsak Jézus életének része. Isten Jézus által hív meg, hogy részese legyek ennek az átformálódásnak. Akkor, amikor „sötétség” valamilyen formáját élem meg, akkor a bizalom kerül előtérbe: rá kell bíznom magam erre a sötétségben is jelen való Erőre, ami/Aki nem hagy magamra, hanem velem együtt átszenvedti ezt, és ezáltal valami átformálódik, átalakul bennem. A döntés fontos: nem elmenekülni, nem kiutat, olcsó vigaszt keresni, hanem vállalni azt, hogy benne maradok a folyamatban. Benne maradok, mert Ő megtart, az Ő ereje működik bennem. Ha ott tudok maradni abban, ami sötét, ami elől sokszor menekülnék, s figyelek Istenre, akkor Ő megérint, áthat, átformál, és megtörténik az átalakulás... Kitisztul, átalakul, leegyszerűsödik, megszelídül.

Nem egyszer s mindenkorra. Hanem mindig újra bele kell engednem magam ebbe a folyamatba. Benne kell maradnom: azaz Vele kell kapcsolatba maradnom, hogy ez a folyamatos formálódás, érlelődés, alakulás lehetségessé váljon.

Mi az, ami bennem most sötét, hideg, zavaros és fáj? Mi az, amit elrejténék, amivel magam sem szívesen találkozok?....

Tudok bizalommal ott maradni, odafigyelni a Jelenlétre, Őrá, aki gyengéd ereje, szelíd fénye által formál engem a sötétségeimen át?

Én benne vagyok, és Ő bennem.

Éberségre, kitartásra, türelemre hív meg: odafigyelni erre a gyengéd, életet formáló erőre.

Rita sa